

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/27/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119272500
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6119272500.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v spore žalobcu: 1/ EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: K. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. P. XXXX/X, XXX XX C., o zaplatenie 15.097,74 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 5Csp/122/2019-218 zo dňa 09. decembra 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu v celom rozsahu a vyslovil, že žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

Vychádzajúc zo zistenia, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 12.03.2015 uzatvorená zmluva o úvere č. 5864400084, na základe ktorej žalobca žalovanej poskytol úver vo výške 15.000,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 108 mesačných splátkach vo výške 237,- eur mesačne, so splatnosťou k 20. dňu v mesiaci. Žalovaná si svoje povinnosti vyplývajúce z uzavretej zmluvy o úvere neplnila riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve a dostala sa do omeškania. Žalobca listom zo dňa 20.07.2016 žalovanú upozornil, že ku dňu 19.07.2016 je pohľadávka viac ako tri mesiace po lehote splatnosti a vyzval ju na úhradu dlžných splátok v dodatočne poskytnutej lehote na plnenie s tým, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy dôjde k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru v zmysle zmluvne dohodnutých podmienok. Žalovaná dlžnú sumu ani v dodatočne poskytnutej lehote neuhradila. Žalobca tak listom zo dňa 15.08.2016 žalovanej oznámil, že úver zosplatnil. Žalovaná ani po vyhlásení okamžitej splatnosti úveru dlžnú sumu nehradila. Bez akýchkoľvek pochyb je zmluva o úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovanou spotrebiteľskou zmluvou. V zmysle stavu úveru ku dňa 31.03.2019 je zrejmé, že žalovaná sa so splácaním predmetného úveru dostala do omeškania. Žalovaná v odpore proti platobnému rozkazu vzniesla námietku premlčania nároku uplatneného žalobcom na to, že svoj záväzok plniť riadne a včas prestala plniť pri 11. splátke splatnej dňa 20.02.2016.

Z prehľadu splátok a úhrad, resp. zo stavu úveru ku dňu 31.03.2019 a zo Zmluvy vyplýva, že prvá splátka bola splatná 20.04.2015 a dátum každej ďalšej splátky bol ku 20. dňu v mesiaci. Žalovaná splátky splatné dňa 20.04.2015, 20.05.2015, 20.06.2015, 20.07.2015, 20.08.2015, 20.09.2015, 20.10.2015, 20.11.2015, 20.12.2015, 20.01.2016 riadne a včas uhradila. Splátku splatnú dňa 20.02.2016 žalovaná uhradila len čiastočne vo výške 19,04 eur, avšak dňa 07.03.2016 uhradila sumu vo výške 10,24 eur a dňa 21.03.2016 uhradila sumu vo výške 277 eur, pričom uvedené žalobca započítal na splátku splatnú dňa v mesiaci február 2016, v dôsledku čoho bola splátka splatná dňa 20.03.2016 uhradená len vo

výške 29,28 eur, teda nebola uhradená v plnej sume, t. j. riadne a včas. V súvislosti so zosplatnením úveru, konštatoval, že zmluvné strany si možnosť zosplatnenia úveru dohodli v samotnej zmluve, resp. v čl. VI., bod 6.8 Obchodných podmienok, pričom žalobca dodržal zákonný postup podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (ďalej aj OZ), keďže žalovanú upozornil listom zo dňa 20.07.2016 na to, že ku dňu 19.07.2016 je pohľadávka v omeškaní viac ako tri mesiace a zároveň ju upozornil na to, že pokiaľ v stanovenej lehote neuhradí dlžnú sumu, pristúpi k predčasnému zosplatneniu úveru, čo napokon aj realizoval dňa 15.08.2016. Z ust. § 53 ods. 9 OZ je zrejmé, že veriteľ môže uplatniť právo vyplývajúce z ust. § 565 OZ, najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, teda musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď veriteľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky, do dňa keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky, resp. do dňa keď ju má spotrebiteľ uhradiť. Žalobca tak v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, pre splátku splatnú v mesiaci marec 2016. V súvislosti s ust. § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 OZ sa však zákonodarca nedostatočne vysporiadal s kogentnou úpravou, ktorá je zakotvená v poslednej vete ust. § 565 OZ, v zmysle ktorej právo na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky. Vzhľadom na uvedené malo ust. § 53 ods. 9 OZ ustanoviť, že posledná veta v ust. § 565 OZ sa na tieto prípady nevzťahuje, ako aj to, dokedy teda veriteľ môže uplatniť toto právo, nakoľko poslednú vetu ust. § 565 za tohto legislatívneho stavu pri spotrebiteľských zmluvách nemožno použiť (Plank. K. a kol., Občianske právo s vysvetlivkami 1. až 4. Zväzok (komentár), Wolters Kluwer s.r.o., 2009). Zastáva názor, že v zmysle ust. § 103 OZ, trojročnú premlčaciu dobu je potrebné počítvať od zročnosti splátky splatnej v mesiaci marec, t.j. odo dňa 20.03.2016 s ktorou bola žalovaná v omeškaní viac ako tri mesiace, čo znamená, že premlčacia doba uplynula dňa 20.03.2019. Žaloba teda bola podaná po jej uplynutí, a preto je pohľadávka v celom rozsahu premlčaná. Uvedenému napokon zodpovedá aj text výzvy zo dňa 20.07.2016, v ktorej veriteľ sám uviedol, že žalovanú upozorňuje, že ku dňu 19.07.2016 je pohľadávka vyplývajúca zo Zmluvy o úvere viac ako tri mesiace po lehote splatnosti, čo znamená, že v danom prípade mohlo ísť len o splátku splatnú dňa 20.03.2016. Účelom ustanovenia § 103 vety druhej OZ je, aby veriteľ pri omeškaní dlžníka nebol pasívny a aby včas využil svoje právo na zosplatnenie úveru. Začiatok plynutia premlčacej doby posudzoval podľa ust. 103 OZ, t.j. odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, v dôsledku ktorej bol žalobca oprávnený pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Splatnosť splátky splatnej v mesiaci marec 2016 nastala 20.03.2016. Trojročná premlčacia doba na uplatnenie nároku žalobcu uplatneného žalobcom podanou žalobou, tak uplynula dňa 20.03.2019, pričom žaloba bola v zmysle potvrdenia o prijatí návrhu na začatie konania Okresným súdom Banská Bystrica prijatá dňa 18.04.2019. Nárok uplatnený žalobcom podanou žalobou je tak v celej výške premlčaný. Žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru v súlade s ust. § 53 ods. 9 a ust. § 565 OZ, avšak k uplatneniu nároku na súde došlo po uplynutí zákonom stanovenej trojročnej premlčacej doby. O nároku na náhradu trov konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP).

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalobca. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné právo v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V prvom rade poukázal na nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, nakoľko na jednej strane súd uzatvára, že podľa jeho názoru môže veriteľ v spotrebiteľských sporoch využiť právo na zosplatnenie úveru po trojmesačnom omeškaní spotrebiteľa, pričom od splatnosti tejto splátky potom plynie aj premlčacia doba (t. j. ak bola mimoriadna splatnosť úveru vyhlásená v prejednávanej príhode podaním z 15.08.2016, potom splátka, s ktorou bol žalovaný v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v omeškaní po dobu dlhšie ako tri mesiace je celkom jednoznačne splátka splatná dňa 20.04.2016), avšak zároveň uzatvára, že táto splátka predstavuje splátku splatnú dňa 20.03.2016, nakoľko táto predchádzala po dobu troch mesiacov upozornenia na omeškanie a možné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Závery súdu sú tak protichodné a vzájomne si odporujúce, v dôsledku čoho súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 90/2013, v zmysle ktorého treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Nestotožňuje sa s právnym posúdením súdu ohľadom plynutia premlčacej doby pre splátky splatné po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a poukazuje na skutočnosť, že pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy

len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou. Každá zo splátok tak predstavuje samostatné plnenia, a preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba podľa § 103 OZ samostatne. Pri splnení podmienok v zmysle § 565 OZ, veriteľ môže žiadať o zaplatenie celého dlhu, avšak toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Keďže právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nesplnenie inej splátky, než splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti bezprostredne predchádzala, t. j. v danom prípade splátky splatnej dňa 20.07.2016. Žalobca považuje za nesprávny súdny výklad druhej vety § 103 OZ tak, ako ho uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku, v zmysle ktorého za nesplnenú splátku je potrebné považovať splátku, ktorá predchádza vyhláseniu mimoriadnej splatnosti po dobu štyroch mesiacov, resp. troch mesiacov od upozornenia na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, nakoľko takýto výklad je v rozpore s § 565 OZ. V praxi by znamenal, že niektoré splátky splatné pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti by nemuseli byť premlčané (v prejednávacom prípade splátky úveru splatné 20.04.2016, 20.05.2016, 20.06.2016 a 20.07.2016), avšak zostatok dlhu (splátky úveru splatné od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, t. j. v prejednávacom prípade od 20.08.2016 do konečnej splatnosti úveru) by už v ten istý moment bol premlčaný. Súd sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal so skutočnosťou, že splátky úveru splatné od 20.04.2016 do 20.07.2016 boli bez ohľadu na súdny výklad druhej vety § 103 OZ uplatnené v rámci uplynutia trojročnej premlčacej doby, nakoľko v prípade týchto splátok ide o splátky splatné pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Je zrejmé, že keď jeho právny predchodca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 15.08.2016, tak toto svoje právo uplatnil v súlade s § 565 OZ pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.07.2016 (t. j. splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru bezprostredne predchádzala a pre ktorej nezaplatenie mohol v súlade s § 565 OZ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru) a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s § 53 ods. 9 OZ po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Rovnaký právny názor bol vyslovený v uznesení Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3CoCsp/30/2020, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 15CoCsp/13/2020, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/141/2017, 5Co/114/2017 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11Co/13/2018. Vzhľadom na uvedené, zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy spolu s príslušným úrokom z omeškania, nakoľko uplatnený nárok žalobou nemožno považovať za premlčaný ani len v časti. Navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť tak, že vyhovie jeho žalobe v plnom rozsahu a prizná mu nárok na náhradu trov konania, pričom zároveň vyčíslil trovy odvolacieho konania.

3. Žalovaná k odvolaniu žalobcu uviedla, že žalobca zvolil rozsiahlu formu odvolacej argumentácie, avšak musí poukázať len veľmi stručne na to, že jeden podstatný detail mu unikol. Iba následkom toho môže žalobca tak rozsiahlo a zdanlivo relevantne argumentovať. Zopakovala, že ak samotný žalobca tvrdí vo svojom podaní, že k 19.07.2016 je jeho pohľadávka viac ako tri mesiace po splatnosti, môže ísť o splátku splatnú k 20.04.2020? Uplynuli pred 19.07.2020 k 20.04.2020 viac ako tri mesiace? Ak počítame lehotu podľa mesiacov, musí sa pomenovanie a číselné označenie zhodovať, a to znamená, že v podaní zo dňa 20.07.2016 ide o prvú omeškanú splátku k 20.03.2016. K argumentácii § 565 OZ uviedla, že pôvodný veriteľ sa sám rozhodol, že podanie vykoná v deň splatnosti splátky za mesiac júl 2016 pričom poukazuje na to, že žalovaná je v omeškaní viac ako tri mesiace a po takomto upozornení musí uplynúť ďalšia, aspoň 15-dňová lehota a vtedy sa pre veriteľa otvára okno, kedy môže pre oznámenú nezaplatenú splátku vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého úveru. Pôvodný veriteľ všetky úkony stihol v správnom čase, a to pre splátku, ktorej splatnosť predchádza dňu 19.07.2016 o viac ako tri mesiace, teda splátku od 20.03.2016. Navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť.

4. Žalovaný v replike uviedol, že zotrváva na svojom podanom odvolaní a navrhuje, aby odvolací súd rozhodol v zmysle jeho odvolacieho návrhu.

5. Žalovaná v duplike poukázala na stručné vyjadrenie sa žalobcu v replike, a preto sa k tomuto vyjadrovať nebude, nakoľko nejde o relevantnú reakciu na ňou predostretú argumentáciu.

6. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách § 379 a § 380 CSP a napadnuté rozhodnutie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 29.09.2015 (dátum mimoriadnej splatnosti celého dlhu), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

8. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

9. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

10. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

11. Z citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka vyplýva, že plnenie dlhu možno dohodnúť aj v splátkach. Ak sa tak stane, veriteľ môže od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou) podľa dohody účastníkov, alebo na základe rozhodnutia súdu či uznania práva. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie samostatne. Občiansky zákonník v § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli (prípadne aby tak rozhodnutím určil súd), že ak sa nesplní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu. Trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. V § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka sa upresňujú podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní.

12. Z uvedeného vyplýva, že § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravuje tzv. stratu výhody splátok v spotrebiteľských veciach oproti ostatným (nespotrebiteľským) veciam osobitne tak, že toto právo (zaplatenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej splátky) môže veriteľ, ktorý je dodávateľom, uplatniť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (teda, na rozdiel od všeobecnej právnej úpravy, nie okamžite po omeškani so zaplatením splátky) a keď (na rozdiel od všeobecnej právnej úpravy) súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Je teda zrejmé, že citované ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka stanovuje okamih a podmienky uplatnenia práva na zaplatenie celého dlhu pre nesplnenie splátky v spotrebiteľských veciach, ale nemení osobitným spôsobom upravený začiatok plynutia premlčacej doby, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stal zročným celý dlh. Ak potom začiatok plynutia premlčacej doby pri plnení dohodnutom v splátkach, ako aj v prípade, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh podľa § 565 Občianskeho zákonníka, upravuje osobitne § 103 Občianskeho zákonníka tak, že premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, nemožno použiť všeobecnú právnu úpravu začiatku plynutia premlčacej doby podľa § 101 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

13. Odvolací súd preto zdôrazňuje, že v prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatenie (§ 565 OZ) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta OZ). Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka neobsahuje výnimku, podľa ktorej by v prípade spotrebiteľských zmlúv veriteľ uplatňujúci si svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka mohol tak urobiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a v súvislosti s uvedeným by začala aj premlčacia doba plynúť až tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky. Naopak, § 103 Občianskeho zákonníka stanovuje, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (teda nie od splatnosti celého dlhu).

14. V preskúmvanej veci žalobca nekonkretizoval splátku, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť celého úveru, iba špecifikoval vo výzve zo dňa 20.07.2016, že žalovaná je ku dňu 19.07.2016 v omeškaní viac ako tri mesiace po lehote splatnosti, preto súd prvej inštancie správne ustálil, že sa jednalo o splátku splatnú dňa 20.3.2016 a mimoriadna splatnosť bola vyhlásená listom zo dňa 15.08.2016. S poukazom na to, že v zmysle § 53 ods. 9 OZ k zosplateniu dlhu v spotrebiteľskom zmluvnom vzťahu možno pristúpiť až po troch mesiacoch od omeškania so zaplatením splátky, a ak by sa vychádzalo z predpokladu, že veriteľ s odbornou starostlivosťou dodržal dobu 3 mesiacov (§ 53 ods. 9 OZ), je zrejmé, že premlčacia doba v predmetnej veci začala s ohľadom na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka plynúť najneskôr dňa 21.03.2016, keďže jednotlivé splátky boli splatné vždy do 20-ho dňa v mesiaci a výzvou zo dňa 20.07.2016 upozornil žalovanú najmenej 15 dní vopred na uplatnenie práva vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, ak si dodatočne nesplní svoj dlh. Odvolací súd má za to, že žalobca preukázal, že listom z 15.08.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, pričom tak urobil v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (ako vyplýva aj z prehľadu splátok a úhrad, výzvy na zaplatenie dlhu a oznámenia o mimoriadnej splatnosti predložených žalobcom). Teda v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti celého dlhu bola žalovaná v omeškaní so zaplatením splátky viac ako tri mesiace so splátkou splatnou dňa 20.03.2016. Tak 3-ročná premlčacia doba začala plynúť dňa 21.03.2016 (nasledujúci deň po zročnosti nezaplatennej splátky splatnej 20.03.2016) a uplynula dňa 20.03.2019 na celý dlh. Žaloba bola na súd podaná 18.04.2019, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby.

Totožný právny názor bol vyslovený napr. aj v rozhodnutiach Krajského súdu Trenčín sp.zn. 19Co/42/2017, 27Co/29/2018, 5Co/233/2016, Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 16Csp/194/2016, Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Co/26/2017, Krajského súdu Trnava 23Co/35/2015

15. K odvolacej námietke žalovaného, že splátky úveru splatné od 20.04.2016 do 20.07.2016 boli bez ohľadu na súdny výklad druhej vety § 103 OZ uplatnené v rámci uplynutia trojročnej premlčacej doby, nakoľko v prípade týchto splátok ide o splátky splatné pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru, odvolací súd podotýka, že v zmysle druhej vety § 103 OZ ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, a nie splátky, ktoré boli splatné pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti. Už bolo v predchádzajúcom bode odôvodnenia tohto rozhodnutia konštatované, že v prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatenie (§ 565 OZ) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta OZ). V preskúmvanej veci to bola splátka 20.03.2016 a u všetkých splátok po tomto dátume začala plynúť premlčacia doba dňa 21.03.2016.

16. Žalovaný namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Je potrebné uviesť, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo sporovej strany na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu SR totiž vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/2006); právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu.

17. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov; ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Ústavný súd SR vo svojej judikatúre opakovane zdôraznil, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa má uskutočňovať v ústavnom a zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia (§ 220 ods. 2 CSP) musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami, na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd pritom musí súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov sporových strán (IV. ÚS 1/2002, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07). Z práva na spravodlivé súdne konanie v tejto súvislosti vyplýva aj povinnosť

všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentami a návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07).

18. Odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie spĺňa vyššie uvedené kritéria pre odôvodnenie rozhodnutí v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP, a preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľný. Odôvodnenie rozsudku zodpovedá základnej štruktúre odôvodnenia rozhodnutia. Následnosti jednotlivých častí odôvodnenia a ich obsahové (materiálne) náplne, zakladajú súhrnne ich zrozumiteľnosť i všeobecnú interpretačnú presvedčivosť. Súd prvej inštancie jasne a dostatočne vysvetlil právne dôvody, pre ktoré žalobu zamietol, a prečo považoval pohľadávku za premlčanú. Rozhodnutie presvedčivo a zrozumiteľne odôvodnil pokiaľ ide o premlčanie nároku.

19. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP spolu so závislým výrokom o nároku na náhradu trov konania, keď správne aplikoval zásadu úspechu v konaní.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP aplikujúc ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, keď v odvolaní mala plný úspech žalovaná, priznal jej proti neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu a o výške týchto trov bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté samostatným uznesením.

21. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)